

Sean Penn

Bob Honey care face și drege

Traducere din limba engleză
și note de Vlad Pojoga

POLIROM
2020

Colecția BIBLIOTECA POLIROM este coordonată de Dan Croitoru.

Sean Penn, *Bob Honey Who Just Do Stuff*

Copyright © 2016, 2018 by Clyde Is Hungry Films, Inc.
Originally published by Atria Books, a Division of Simon & Schuster, Inc.

© 2020 by Editura POLIROM, pentru traducerea în limba română

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Pe copertă: © DmitriyP/Depositphotos.com (prelucrare)

www.polirom.ro

Editura POLIROM
Iași, Bdul Carol I nr. 4; P.O. BOX 266, 700506
București, Splaiul Unirii nr. 6, bl. B3A,
sc. 1, et. 1, sector 4, 040031, O.P. 53

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

PENN, SEAN

Bob Honey care face și drege / Sean Penn; trad. din lb. engleză și note de Vlad Pojoga. – Iași: Polirom, 2020

ISBN: 978-973-46-8134-1

I. Pojoga, Vlad (trad.)

821.111

Printed in ROMANIA

Cuprins

PARTEA ÎNȚĂI

PRELUDIU.....	11
STAȚIA UNU: Căutând homeostaza în ipocrizia inerentă....	15
STAȚIA DOI: Amintiri cu un carnaval din adolescență	17
STAȚIA TREI: Dezarmat efemer.....	29
STAȚIA PATRU: Programul Scottsdale	39
STAȚIA CINCI: Pula mare.....	53
STAȚIA ȘASE: Un portret al entropiei.....	62
STAȚIA ȘAPTE: Pivnițe sexuale	72
STAȚIA OPT: Uciderea insectelor, 2016.....	83
STAȚIA NOUĂ: Turism religios, 2015.....	92

PARTEA A DOUA

STAȚIA ZECE: Balada unui bărbat distrus 109

STAȚIA UNSPREZECE: *Mein Drumpf*..... 121

STAȚIA DOISPREZECE: La loc comanda:

rătăcitor și descompus 132

INTERLUDIU..... 139

STAȚIA TREISPREZECE: Opiacee și incest 141

STAȚIA PAISPREZECE: Demontându-l pe Camus..... 173

STAȚIA CINCISPREZECE: Doar un pupic..... 179

EPILOG..... 190

Mulțumiri..... 197

Acorduri de folosire a textelor..... 199

În urma normalizării compromisului comercial, mediul acesta rămăsese unul al fanteziilor esențialmente irelevante, care nu aduceau nici un folos pe lume, ci ne oferea în schimb furtuna perfectă de thespieni mercantili și constructori de imagini, de-acum mai greu de identificat drept creatori de produse valoroase și mai degrabă drept creatori de produse concepute pentru vânzări semnificative. Masele lor de fani, la fel de fericite ca oilor îmbulzite, înghesuite, neliniștite. O țară fără cultură? Un mall cu steag și-atâta tot? Însă afacerea e brânduită cu tot mai mult succes, iar Bob e copleșit iarăși de senzația aceea că lumea veche se duce de râpă.

În timp ce își contemplă buricul, conform instrucțiunilor dintr-o carte despre meditație pe care Annie i-o cumpărase dintr-un magazin *new age*, Bob incantează „Ric-ric-ric. Bu... ric“. Apoi aude bătaia în ușă. E tot Spurley. Când Bob deschide ușa, Cultier îi apare în față stând în prag, cu două înghețate pe băț din suita ștoarfei sterile. Fața senzual-zâmbitoare a fostei soții a lui Bob e etalată pe ambalajul acestora.

— Înghețată pe băț? întreabă Spurley.
— Nu, mersi, răspunde Bob.
— Bun, zice Spurley zâmbind. Îmi rămâne mie mai multă. Pot să intru, Bob?

Ajunsă iar în living, se aşază în pozițiile stabilite. În timp ce Spurley lipăie neglijent o înghețată, Bob nu poate să nu-și amintească lipăiturile sonore similare scoase de femeia care le împodobește ambalajul. Cum

stă îmbrățișat de canapeaua lui liniștită, se simte înfiorat zdravăn.

— Deci, Bob, începe Spurley. Am făcut o grămadă de treabă.

— Da, dă Bob din cap. Văd asta.

— Am vorbit cu un amic de-al meu de la ASPCA. N-ai carnet de cecuri, Bob? Ar trebui să ai grijă când trimiti bani gheată în plic.

— Grija? întrebă Bob.

— Da, grija e o chestie la care bănuiesc că tu și cu mine ne raportăm în moduri diferite.

— Serios?

— A, stai. Nu vreau să sugerez în nici un caz că nu ai grija. Înțelegi ce vreau să zic, Bob?

— Nu, Spurley. Dar până în prezent rareori am înțeles.

— Hai să fie azi ziua în care schimbăm situația. Ce zici d-asta, Bob?

Bob se gândește. După care se gândește și mai mult.

Apoi:

— OK, Spurley. Încerc.

— Pari un individ destul de practic, Bob. Fosta ta soție îmi zice că, după încheierea căsătoriei, voi doi ați devenit foarte buni prieteni.

— Da, zice Bob. Reclama reclamațiilor nu ajută la brand.

— Reclama reclamațiilor? întrebă Spurley.

— Păi, da. Nu ți se pare că oamenii profită de oportunitățile de a-și face reclamă prezentându-se ca fiind mai buni într-un fel sau altul?

— Vorbești despre perceptia asupra căii celei drepte, Bob?

— Dacă aşa se numește, zice Bob. Totuși nu pot să nu mă întreb de ce oamenii țin pur și simplu să vorbească despre anumite lucruri.

— Ei bine, o gândire de genul acesta, Bob, nu-i oferă unui gagiu ca mine prea multă siguranță la locul de muncă.

Bob scapă unul dintre râsetele lui guturale.

— Uite ce-am găsit până acum, Bob, anunță Spurley. Am găsit un bărbat singuratic, poate respins de iubire, poate suferind de depresie cronică. Are un program ciudat. Dispare săptămâni și uneori luni întregi. Nu face nici cel mai mic efort să își întâlnească sau să își salute vecinii. Nu are, din câte îmi pot da eu seama, nici un fel de viață socială. Îi plac sandviiciurile cu șuncă, salată și roșii făcute la toaster. S-a vîrât de-a lungul anilor în mai multe afaceri. Și nu numai că i-a mers destul de bine cu ele, dar i-au și oferit ocazia să se plimbe prin lume. Și, cu toate astea, Bob, nu îmi pari deloc un om de lume. Cum mă descurc?

Bob nu a ascultat ce spunea Spurley, propriile lui gânduri fierbeau.

— Spurley... ai auzit vreodată expresia „Democrația moare în întuneric“¹?

---

1. „*Democracy dies in darkness*“, slogan adoptat în februarie 2017 de ziarul american *The Washington Post*, o adaptare a expresiei utilizate într-o motivare a unei decizii date

— Nu, Bob, răspunde Spurley.

— Mă întreb, Spurley, continuă Bob, noi suntem cumva întunericul? Tu mă vezi ca pe un ins practic și, cu toate astea, tu conduci un Prius, iar eu, un Pontiac...

Momentul în care Spurley rămâne fără cuvinte coincide cu soneria unui telefon din buzunarul de la spate al lui Bob.

*So I just did me some talking to the sun
And I said I didn't like the way he got things done
Sleeping on the job
Those raindrops are falling on my head, they keep
Fallin'...¹*

Bob își scoate telefonul și, ascunzându-i ecranul de Spurley, observă că Annie tocmai îi trimisese o poză cu ea. Când făcea asta, portretele ei erau de obicei în posturi voit cuminti. Expresiile ei, precum cea din fotografia trimisă în ziua asta, nu păreau niciodată să îl încurajeze pe Bob să aibă o reacție de vreun fel sau

---

de judecătorul Damon J. Keith în 2001 cu privire la interogarea în secret a suspecților de terorism pasibili de expulzare în urma atacurilor teroriste din 11 septembrie.

1. „Așa că am mai vorbit în sinea mea cu soarele / Și-am zis că nu-mi place cum își bagă picioarele, / Cum doarme în papuci, / Stropi de ploaie îmi cad pe cap, îmi tot / Cad...“ – vezi nota 1, p. 67.

altul. Arătau mai degrabă ca și cum fusese prinsă cu garda jos de un fotograf. Curios, Spurley întreabă:

— Ce-ai acolo, Bob?

— Nu vreau să fiu un alt Eustace Conway¹.

— Omul muntelui? întreabă Spurley.

— Da, el, zice Bob. Felul în care te ții după mine mă face să mă simt ca și cum aş fi spionat.

— Spionat? întreabă Spurley. Colecționari de cuțite?

— Da, exact, Spurley.

Bob începe să își enunțe stresul fățuș.

— Edward Lee Howard a fost un tip care a picat testul cu poligraful și l-au futut și a fugit în Finlanda. Când Aldrich Ames a vrut să se-ntindă mai mult decât îi era pătura lui de părlit, au urmat știri ticăloase. Rusnacii și-au meșterit riguros capcanele. L-au trimis pe Vitali Iurcenko să facă pe anticomunistul. Operațiunea știri ticăloase DOI.

Bob ridică două degete.

— Oooo! Știi ce e înfricoșător? Un ins căruia nu-i e frică. Știi cum și de ce va muri Bob?

Spurley strecoară:

— Tu ești Bob.

— Corect. Cu o lampă de sudură la organele genitale și o pulă străină sau locală în gură, pentru că americanii mei căcăcioși vor sta pe margine, inclusiv ăia

---

1. Naturalist american și bărbat singuratic care a devenit vedetă de reality-show, ceea ce a dus la arestarea lui de către guvernul Statelor Unite (n.a.).

puțini care vor veni să plângă la înmormântare. Pacea, iubirea și înțelegerea n-au făcut nici cât negru sub unghie pentru cei care nu s-au născut orbi. Pentru cei care s-au născut săraci și deștepti sau într-un loc sărac și violent al rușinii lor strămoșești.

Dintr-o dată, Bob trece de la tonul de tenor al declarațiilor tensionate la unul de atribuire calmă.

— Îți spun asta pentru că te iubesc. Atâtă doar: Georgia, 1658.

— Mă faci să fiu confuz, Bob, spune Spurley.

— Nu, Spurley, răspunde Bob. Tu ești cel care îl confundă pe Aldrich Ames cu Robert Ames. NU îl confunda pe Aldrich Ames cu Robert Ames.¹ Nu face asta. Și nu mă confunda pe mine cu Eustace Conway.

— O să fac tot ce pot ca să iau în calcul chestia asta, Bob. Dar tu pui semnul egal între un articol pe care l-aș putea scrie despre tine și un reality-show?

— Ceva de genul acesta, Spurley. Scrii într-adevăr un articol?

Spurley evită întrebarea.

---

1. Aldrich Hazen Ames a fost un agent CIA cu vechime care a devenit colaborator infiltrat al KGB-ului. A fost condamnat pentru spionaj în 1994 și e considerat în general (și în mod corect) un mare rahat. Robert Clayton „Bob“ Ames (nici o legătură de rudenie), directorul CIA pentru Orientul Apropiat, a fost ucis în 1983 într-un atentat sinucigaș cu bombă asupra ambasadei americane din Beirut și e considerat în general (și în mod corect) un funcționar public exemplar (n.a.).